

"ACTITUD I GANES" pàg 3
Joves i migrants:
una combinació d'èxit
per a les empreses

GRANOLLERS pàg 10
Roca Umbert acollirà el 14
de juliol un concert d'Elena
Gadel i Marta Robles

líniavallès ^{22 anys}

8/7/2022 · Núm. 826 · liniavalles.cat

Clam contra les mancances sanitàries que té la comarca

Reclamen que els CAP recuperin les urgències nocturnes que van perdre a causa de l'esclat de la pandèmia pàg 18

Un llegat viu

En marxa el centenari de Derbi pàg 15

Foto: Ajuntament de Martorelles

PARETS pàg 14
Creix la mobilització
per evitar la urbanització
de la zona del plàtan

MOLLET pàg 11
L'Ajuntament instal·larà
mòduls a l'escola Can Vila

FUTBOL pàg 20
Alèxia Putellas es perd
l'Eurocopa per una lesió

Queda't tranquil a casa,
Compra a la nostra web

www.hipervalles.com

O escriu-nos a través del nostre WhatsApp

640 10 94 68

hipervallès

Moda

Papereria

Jardineria

Eines

Llar

Etc...

C/ Ramon I Cajal, 1 a l'11 · Paret del Vallès

Horari: de 9:15h a 21:00h Pàrquing gratuït Sortida Pol. Ind. C-17

Trencant prejudicis (laborals)

» El Consell Comarcal treballa per unir empreses i joves nouvinguts que volen entrar al món laboral
 » Les companyies coincideixen en les ganes de treballar, la responsabilitat i el compromís que mostren

Olga García
 VALLÈS ORIENTAL

El director d'una empresa té dos currículums sobre la taula per cobrir una nova plaça que han obert a la companyia. El primer, d'un noi català, sense massa experiència en el sector. El segon, d'un noi marroquí que anteriorment ha fet feines similars i que, a més, domina més idiomes. Qui rep la trucada del director, per informar-lo que ha estat el candidat seleccionat, és el primer jove. Però, per què si el segon està més preparat per ocupar aquest lloc? Sovint, en aquests casos, els prejudicis i els estereotips prevalen davant les aptituds. Un fet que en cap cas garanteix la igualtat d'oportunitats i que, injustament, els ho posa més difícil als joves migrants que volen treballar.

L'Ibrahim El Mosaidy ho ha viscut en la seva pròpia pell. Va arribar tot sol al Vallès Oriental a la recerca de feina i reconeix que ho ha passat malament. Almenys fins que no va aconseguir els papers i va aprendre català. Com l'Ayman Gharrafi, que va venir a la comarca, també sol, als 17 anys i amb un permís de residència, però al cap de sis mesos li va caducar i això el va obligar haver-se d'esforçar més que la resta per poder treballar. I és que, moltes vegades, la gent no té en compte que "un no deixa casa seva, amics i família si no és per un objectiu de vida", diu el jove. I en el seu cas, com en el de l'Ibrahim, aquest objectiu té a veure amb la feina.

UNA QÜESTIÓ D'ACTITUD

Amb la voluntat de trencar aquestes barreres que el món laboral posa, d'entrada, al jovent nouvingut, el Consell Comarcal del Vallès Oriental ha tirat endavant el

La setmana passada es trobaven alguns dels joves amb els empresaris, en una jornada organitzada pel Consell Comarcal. Foto: Consell Comarcal

projecte 'Obrint camí, som futur'. Una iniciativa que consisteix a apropar-los a les empreses perquè aquestes vegin que són tan vàlids com qualsevol altre.

"S'ha de trencar la por i conèixer a aquests joves. Després la por cau en picat"

Així és com algunes companyies comarcals han decidit deixar enrere els prejudicis que sempre havien tingut i contractar joves com l'Ibrahim o l'Ayman. I ara, lamenten no haver-ho fet abans perquè, segons Jaume Mora, director general de la Casa de Colònies el Pinatar de Gualba, "tenen un objectiu molt clar i, per tant, el seu ni-

vell de compromís i responsabilitat és molt alt".

En aquest sentit, el gerent de l'empresa Hidrocolor de Llinars del Vallès, Josep Moré, diu que "tenen l'actitud i les ganes d'aprendre". "Una cosa que és molt important per a les empreses i que contrasta molt sovint amb l'actitud de joves d'aquí amb estudis, a qui els falten aquestes ganes", afegeix. Igual que Susana Porras, gerent del Restaurant Pizzeria el Sui de Sant Antoni de Vilamajor, qui assegura estar "encantadíssima" amb els joves nouvinguts, perquè "tenen una actitud boníssima, moltes ganes d'aprendre i sempre pots comptar amb ells".

NOVES OPORTUNITATS

Gràcies al pas que han donat aquests empresaris, l'Ibrahim ha aconseguit un lloc de feina al restaurant Socarrat de Mollet, on el

jove diu que està "molt content". "Al meu cap li ha agradat com treballar i m'ha fet un contracte", comenta. Encara que el seu somni és "ser cap de cuina i tenir un restaurant propi", afegeix. Mentre que l'Ayman ha trobat feina, també a través del Consell Comarcal, al Casal dels Infants de Barcelona, on treballa com a administratiu i auxiliar educatiu. Un fet que el fa sentir "orgullós" i, a la vegada "molt responsable", explica. Però, realment això és suficient per garantir la inserció laboral dels joves nouvinguts?

ABOCATS A LA PRECARIETAT

La veritat és que és un primer pas. Però les condicions laborals dels migrants continuen sent pitjors que les dels treballadors del país, i també el tipus de feina que fan. I és que algunes empreses s'aprofiten d'aquesta actitud i d'a-

questes ganes que despren el jovent de fora, en comptes de recompensar-los. Almenys, així ho mostra l'informe 'Salut Laboral: diferències i similis entre treballadors immigrants i espanyol', del ministeri de Treball. Un document que demostra que la precarietat laboral és més gran entre els nouvinguts i que l'escletxa salarial entre els dos col·lectius continua sent considerable. Això sumat al fet que encara hi ha molts empresaris que prefereixen no contractar gent migrant si no és per fer les tasques que ningú vol.

Per això, tractar-los d'igual a igual és tan important. Però, primer "s'ha de trencar la por a allò desconegut i conèixer a aquest jovent", diu Mora. Després d'això, "la por cau en picat", afegeix. Un exercici que ja s'ha començat a fer a les empreses vallesanes, però que també s'ha d'estendre arreu.

Segueix-nos
a les xarxes socials
@liniavaxarxa

facebook
twitter
instagram

La lupa

Transformem la mobilitat

per Dolors Sabater (CUP-Guanyem)

Foto: Albert Segura/ACN

Davant l'emergència climàtica, la crisi de combustibles fòssils i la creixent xifra de morts a causa de la contaminació, la urgència per canviar els models de mobilitat és cada cop més imperiosa. Cal donar resposta a les necessitats de mobilitat de la població d'aquest país, així com a la salut pública, tenint en compte, a més, que som una població cada cop més empobrida per la constant precarització de la vida. D'una banda, la falta d'inversions en infraestructura ferroviària i en transport públic, col·lectiu, no contaminant i no radial, en general, i de l'altra, la persistència de l'Estat i de la Generalitat a promoure models del passat, basats en el vehicle privat, ens perjudiquen greument. Perjudiquen de forma directa la salut pública, l'economia familiar i la qualitat de vida de la majoria de la gent, especialment de la gent treballadora i de la que es dedica a sostenir i a tenir cura de la vida. Amb perspectiva de gènere, el biaix en la inversió pública respecte a la mobilitat és rotundament patriarcal i masculista. Aquest model del passat, a més, en requerir un constant creixement en infraestructures viàries, té un efecte depredador envers el paisatge, l'equilibri ecològic i la preservació de terres necessàries per als conreus, perjudicant, de retruc, la sostenibilitat alimentària.

En aquest context, diumenge 29 de maig van coincidir dos esdeveniments molt rellevants. Ambdós festius i reivindicatius. Ambdós impulsats per la societat civil organitzada des d'una perspectiva transversal, àmplia i diversa. Ambdós motivats per infraestructures viàries provinents del franquisme. Al Baix Besòs es tallava l'autopista C-31, en el marc del *Transformem*, i al Vallès se celebraven els 30 anys de lluita contra el Quart Cinturó, un projecte viari que, sorprenentment, el joc brut auto-

nòmic de l'Estat ha tornat a posar a l'agenda política de la Generalitat tot just fa unes setmanes. Poden semblar infraestructures molt diferents, però totes dues responen al mateix model i provenen de la mateixa època. Simplement que una funciona completa des del 1969 i l'altra només s'ha fet a trams. L'autopista del Maresme va ser pensada per facilitar l'ús del vehicle privat, llavors incipient i element essencial del *desarrollismo* que atorgava coartada de progrés i modernitat a la dictadura. L'altra, rescatada ja en ple règim del 78, seguint la màxima de posar el vehicle privat com a element central des d'on pivotar la mobilitat, també de les mercaderies. L'autopista del Maresme, pensada per donar servei a la gran Barcelona, des d'una perspectiva lúdica i comercial, al preu de destrossar pobles i ciutats i deixar-los sense connectivitat interna. El Quart Cinturó, pensat per donar servei a la gran Barcelona i als seus polígons industrials externalitzats, al preu de destrossar conreus, paisatges, patrimoni històric, aquífers i ramats. Totes dues infraestructures, grans negocis de ciment i promotors.

Des de fa 30 anys, la lluita popular contra el Quart Cinturó ha mobilitat pobles, pagesia, veïnat i organitzacions polítiques de tot el Vallès. En canvi, la consciència i la mobilització envers l'autopista a Badalona ha sigut més tardana, sempre latent però impregnada d'impotència, i ha passat d'estar centrada durant molts anys en la reivindicació d'uns laterals que permetessin una certa permeabilització i que compensessin la mobilitat interna que l'autopista obtura a l'actual replantejament obert envers la seva completa transformació o supressió, tant per raons urbanístiques com de contaminació.

El febrer de l'any 2018, quan es van complir els 50 anys de l'existència de l'autopista que va partir per la mei-

tat Badalona, el debat es va fer més viu, i els que llavors governàvem vam prendre un compromís públic respecte a aquesta ferida oberta, fent-nos ressò d'una voluntat popular que cada cop es feia sentir més. Preteníem convertir l'aniversari en un gran debat ciutadà sobre el futur d'aquesta descomunal barrera, amb diferents actes i debats, i tallant l'autopista durant la setmana de la mobilitat, el setembre d'aquell 2018, per ocupar-la amb el que havia de ser un procés participatiu sobre el model de ciutat. No partíem de zero. Ja havíem fet alguns deures. Partíem d'un estudi que definia diferents propostes d'actuació i que havia de ser el guió per abordar un debat de ciutat imprescindible: com convertir el 'mur' en node de serveis i oportunitats. Oriol Lladó, llavors regidor de l'àmbit de Badalona habitable, manté publicats al seu bloc *Connexions #Badalona* diversos articles on en parla amb detall. En aquell moment no podíem preveure que tot quedaria truncat per la moció del PP i del PSC, que a mitjans de juny va interrompre el govern del canvi. Els posteriors governs van abandonar el projecte, però la societat civil no va parar mai de treballar-hi.

La gran gesta protagonitzada per FAMPAS i *Transformem*, el 29 de maig de 2022, aquell espectacular tall de l'autopista C-31 i l'ocupació de la via amb desenes d'activitats cíviques, lúdiques i reivindicatives en defensa de l'escola pública i d'un altre model de ciutat, és un gran impuls per a una lluita imparabile. Per un altre model de mobilitat i per una transformació d'aquesta barrera indecent.

Al Vallès i a Badalona, i a tot el país, la mobilitat del segle XXI passa per invertir en tramvies i trens no radials, en carrils bici i en transports col·lectius i per anar deixant el vehicle privat en molt darrer terme.

Aquí es piula

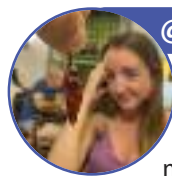

El Twitter en paper

@QueraltBM

Anava a dir que hi ha un *tio* tontíssim dient completes *tonteries* al @maticatradio i veig que és el Sandro Rossell. "S'ha de governar sense ideologia". "Volem que la ciutat estigui governada per gestors i no per polítics". "No pactarem amb l'extrema dreta ni amb l'extrema esquerra".

@claudiacodina7

Després de tres guàrdies seguides [com a metge resident de medicina interna] sense dormir ni un minut durant vint-i-cinc hores a ple juliol, crec que no només puc certificar que estem col·lapsats, sinó que la salut mental i física dels sanitaris no aguantarà tot l'estiu. És preocupant.

@mvsalomo

Ahir truca una mare perquè el seu fill ha suspès català amb un 1 i encara duia la del curs anterior i, és clar, repeteix curs. La segona frase de la conversa ja és «*hábleme en español, que es un tema importante*». Entén aquesta dona per què son fill suspèn català o encara no?

@adriomeo

Tengo una idea... Vamos a hacer un servicio de movilidad para la ciudad que va a consistir en un montón de estaciones de bicicletas que siempre estarán vacías, excepto por una o dos bicis que parecerá que puedes utilizar, pero que, al llegar allí, estarán averiadas.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (districtes de Barcelona), Gerardo Santos (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga

García (Vallès), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrati) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

Els semàfors

Granollers Pedala

Granollers Pedala ha ampliat el conveni que té amb Nacex perquè tots els paquets que aquesta operadora distribueixi a la ciutat es portin a les cases en bicicleta. Un pas per reduir la contaminació i millorar la qualitat de l'aire del municipi.

pàgina 10

Aj. de Mollet

L'Ajuntament de Mollet ha decidit instal·lar dos mòduls a l'Escola d'Educació Especial Can Vila per assegurar que tots els alumnes puguin començar el curs amb normalitat al setembre, ja que, de moment, la Generalitat no hi farà res.

pàgina 11

Generalitat

Amb la pandèmia, la Generalitat va tancar les urgències nocturnes als CAP vallesans i, des de llavors, no s'ha recuperat el servei. Per això, alcaldes de la comarca, veïns i entitats han demanat novament que es torni a posar en marxa.

pàgina 18

El + llegit

líniavallès.cat

- 1 *Els consellers delegats de Grifols, triats com a empresaris de l'any*
- 2 *La PAH demana una solució per a la Donia i les seves filles*
- 3 *El Vallès continua tenint un dels aires més bruts de l'Estat*
- 4 *Un incendi en una química de La Llagosta obliga a confinar la població*
- 5 *Parets ja fa olor de Festa Major: comencen les activitats*

Les vides negres importen

per Maricarmen Moya (Mollet en Comú)

Foto: Twitter (@molletencomu)

Divendres 1 de juliol, a Mollet, com a moltes ciutats i pobles de Catalunya, van haver-hi convocatòries unitàries contra la mort a les fronteres i, en concret, contra la massacre a Melilla.

La convocatòria a la nostra ciutat, impulsada per Mollet Acull amb el suport de quasi 30 entitats socials i polítiques, és l'expressió de la solidaritat amb la comunitat subsahariana, que aspira també, com a éssers humans, a una vida millor.

Les imatges a la tanca de la frontera entre Nador i la ciutat autònoma de Melilla van ser esfereïdores per l'ús desproporcionat de la força per part dels cossos policials marroquins i espanyols, que va provocar la mort d'almenys 37 persones.

La ciutadania no podem mirar cap a un altre costat, les vides negres també importen. Per això, des de Mollet en Comú, volem condemnar la violència dels cossos policials i la política il·legal de devolucions en calent.

Cal que les institucions europees i el govern de l'Estat protegeixin i garanteixin els drets humans i la vida de les persones que decideixen migrar, habilitant vies legals i segures per arribar a territori europeu.

Cal instar el govern de

l'Estat a obrir una investigació per esclarir els fets ocorreguts i derivar responsabilitats polítiques i penals als responsables de la tragèdia, així com que el president del govern espanyol retiri les seves declaracions elogiant la tasca repressiva de la policia.

Per acabar, cal una política migratòria que reconegui les imprescindibles aportacions de la ciutadania immigrada a l'estabilitat demogràfica i al creixement del mercat laboral al nostre país, i desenvolupar polítiques d'acollida i inclusió.

Línia Vallès no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#BaixesPerCovid

@sergihuete: Salut anuncia la reactivació de les baixes per covid de 5 dies i recomana l'ús de mascaretes en espais interiors. El departament descarta noves restriccions.

#El25%NoEsPotAplicar

@elisevilaclara: Molt bé que el TSJC admeti que no pot aplicar la sentència del 25%, però bona part del problema del català a les aules no depèn dels tribunals.

#NoPlegarà

@324cat: Laura Borràs: "No tinc cap intenció de fer un pas al costat, com em reclamen i exigeixen. Soc innocent. No he comès cap delictes".

En Valerià Pujol i els alumnes fracassats

per Xavier Godàs

El meu fill acabarà per completar aquest any primer d'ESO a l'IES Jaume Almera de Vilassar de Dalt. Un curs que va començar bé, però que després de les vacances de Nadal va anar pel pedregar. Hem passat uns mesos de notificacions diàries i d'informes setmanals de deures per fer, mala conducta i un reguitzell d'expulsions de l'aula. Us podeu imaginar que tot plegat ha estat degudament amanit amb converses amb el seu tutor i amb el cap d'estudis. A casa també hi ha hagut ambient: control de tasques, converses allisonadores, algun càstig...

El cas és que el nano ha fet una entrada triomfal a l'adolescència, d'un dia per l'altre. I l'institut ha estat el seu principal objectiu. Allà s'ha estat dedicant a interferir en les classes i a respondre l'autoritat del professorat. Segons n'he tret en clar, el seu mòbil ha estat el més profund dels avorriments, conjugat amb una ràbia que ni ell sabia explicar-se. Una total manca d'interès per les matèries i una prístina insatisfacció sobre com es donen les classes. Amb això no voldria donar a entendre que el meu fill és innocent o una víctima del sistema. Ell és el responsable del seu comportament i l'ha de corregir. De fet, l'està corregint. Ara bé, també el comprenc.

El comprenc perquè jo mateix vaig ser un fracàs escolar de manual quan cursava el BUP. És més, no vaig passar de segon curs (que, això sí, vaig fer dues vegades amb idèntics resultats: vuit *Molt Deficient* amb totes les lletres i números). El meu mòbil per a notes tan galdoses fou dedicar-me amb una colla d'amics a fer la revolució. Llavors estava convençut que estudiant reproduïem el sistema. Vaig perdre tota corretja de transmissió amb l'aula. Jo i els meus col·legues ens saltàvem les classes un dia sí i l'altre també (llavors es podia fer: no et tanquen a dins del recinte escolar ni et fregien a informes). Eren molt més interessants les nostres converses en qualsevol racó de Vilassar o al voltant de la taula d'un bar que estar-se assegut en un pupitre mentre et recitaven la lliçó. Què voleu que us digui, tinc present aquella sensació d'avorriment mortal a l'hora lectiva. També que els meus suspensos inapel·lables em patines-

sin absolutament. Ni un bri de sentiment de culpa per suspendre a cabassos, la veritat sigui dita.

Però jo i els meus companys de transgressió revolucionària adolescent no ens perdiem cap classe d'en Valerià Pujol, en Valeri. Ens donava literatura espanyola. Tanmateix, jo no hi anava tant per la matèria com per la referència que era per a nosaltres en Valerià. Era un mestre, vaja, en el sentit que no es limitava a ensenyar el que sabia, sinó que anava més enllà: compartia la seva saviesa amb habilitat.

En Valerià era un personatge. Impartia la classe amb un fil de veu enronquit, de conjunt amb la gran discapacitat física que tenia a conseqüència d'haver patit una poliomièlitis quan era un nano. Però la seva discapacitat mai va ser un fre per a la seva mobilitat entre nosaltres. Assegurava la seva presència a banda de les difi-

nor per a nosaltres. Però ell en sabia molt més, per això ens l'escoltàvem. Entenguem-ho bé: en Valeri no era un *profe* enrotllat, era un mestre amb la capacitat d'escollar-se els seus alumnes i de comprendre els que, com jo, no encaixàvem en els paràmetres de l'aula. I nosaltres reconeixíem amb total naturalitat la seva autoritat.

Jo no vaig poder matricular-me per tercera vegada al curs de segon a l'Institut Jaume Almera. Tenia disset anys quan vaig plegar de la secundària i encara passarien uns quants anys més en què estaria disposat a defensar que tot el sistema educatiu havia de saltar pels aires. Però a poc a poc vaig anar covant la idea que hauria de tornar a estudiar si no volia continuar sent un peó del tèxtil sense horitzó a la vista. I aquí és quan en Valerià tornà a ser clau, des del record de l'experiència de la relació viscuda. El seu mestratge fou un dels ancoratges més importants

del meu canvi de perspectiva. Si ell bandejava les seves pròpies dificultats sent agència, vivint, creant, adquirint i proporcionant coneixement, sent home compromès amb el seu temps i el seu entorn, per què no seguir-ne l'exemple?

Per a tots els que hem estat estudiants complicats, no sabeu fins a quin punt és valuós trobar-se amb un mestre que t'obri horitzons malgrat que en aquell moment no siguis plenament capaç de copsar-los. Perquè s'escolen per alguna banda del teu cervell. I quan aprens a veure'ls, els fas servir per tenir propòsits. En Valerià mai va saber que

fou el meu mestre de referència quan jo era un xaval amb un cacau mental considerable. No ho sabrà mai perquè és mort des de fa trenta anys. Però ho fou i li hi agraeixo.

Per acabar, vull dir que enguany a Premià de Dalt, el municipi d'en Valerià, l'Associació Can Vallerià organitza actes de reconeixement a la trajectòria del mestre. Si cerqueu el seu nom, veureu que en Valerià Pujol deixà una profunda empremta en la literatura catalana: Premi Documenta el 1981, premi de La Crítica l'any següent i el de Carles Riba de poesia el 1983. També la deixà en la militància política d'esquerres. En temps de dispersions conceptuals, desorientacions pràctiques, cacaos normatius i ideologies petitones de consum ràpid val la pena recuperar els mestres amb senderi. No els oblidem, que ens fan falta.

Foto: Pexels

cultats. I si molt convenia, l'arreglèvem i el traginàvem. En Valerià no traspuava la identitat d'una víctima. Al contrari, tot ell era agència. El veïem aparèixer per l'institut amb el seu Dos Cavalls adaptat. No ens generava cap llàstima perquè no el veïem dèbil tot i l'extrema fragilitat del seu cos. Emetia força. I el respectàvem.

El respectàvem perquè ens tractava com persones potencialment lliures, cosa que significa que ell també ens respectava a nosaltres. Als que érem estudiants díscols no ens donava la brasa, cosa que és molt important si ets díscol. S'ajustava al nostre nivell i parlàvem. Moltes vegades de política. Recordo que en més d'una ocasió s'adreçà a mi per preguntar-me què pensava jo sobre tal cosa que havia passat. Que ens demanés el parer sobre qüestions polítiques o d'altres per l'estil era tot un ho-

Les millors perles

Boris Johnson inicia un aplaudiment sense voler a la cimera de l'OTAN a Madrid. Després de la foto de grup, va picar de mans (com volent dir "feina feta") i la resta de líders, sense saber per què, van seguir-lo en un fort i absurd aplaudiment.

Un entranable mico armat amb un ganivet crea el caos a la ciutat brasilera de Piauí. Ensenyant la seva arma ben afilada, va amenaçar diversos vianants fins que va aconseguir el que volia: robar unes galetes.

Detenen el conductor d'un autocar per esnifar mentre conduïa. Se'n van adonar els passatgers, un grup d'estudiants navarresos que tornaven d'una sortida de final de curs a Salou. Positiu en amfetamina, metamfetamina i cànnabis.

Una dona guanya la loteria per tercera vegada en cinc anys. En tots els casos han sigut premis de tres xifres. D'aquesta afortunada ciutadana de l'estat de Maryland, als Estats Units, sí que se'n pot dir que té una flor al cul.

B. Puig de la Bellacasa/Moncloa LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Viagogo, la punyalada al sector musical

per Xavier Marcé, regidor de Turisme i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona i regidor de Nou Barris

Foto: Pexels

Els equilibris sobre els quals se sostenen els sectors culturals són molt fràgils. Tothom coneix els artistes, però molta gent no sap que darrere de la seva feina hi ha qui escriu un guió o qui compon una música; que algú ha dissenyat una posada en escena i un vestuari; que tot plegat implica un equip de persones que l'han produït; que alguna empresa ha venut les entrades i que en algun lloc aquest artista i el públic fan un acte de comunió que es diu espectacle. L'èxit o el fracàs de cadascun d'aquests esdeveniments que configuren el món de la cultura els afecta a tots en alguna mesura. A l'artista en primer lloc, però en un exercici d'encadenament de cadascuna de les peces que els configuren, al final a qui més afecta és a qui ha decidit arriscar-hi recursos i prestigi, és a dir, el productor.

El productor assumeix el cost d'una activitat, posa a la venda les entrades i efectivament assumeix el risc de l'èxit o del fracàs, i cal dir que no sempre se li reconeix la importància de la seva feina ni el mèrit que suposa la incertesa de cadascuna de les seves decisions. Tot plegat, a més a més, en un context d'assumpció de tota mena de responsabilitats: si cal suspendre el concert perquè plou, si el seient que he comprat no té bona visibilitat, si el so no estava ben equalitzat, si l'espectacle era massa curt o si, per qualsevol raó certa o no, el públic (ara convertit inexorablement en client) considera que l'espectacle (també ara inexorablement convertit en producte) no justificava el preu abonat. Sovint es tracta de petites responsabilitats poc rellevants que, per la naturalesa de l'activitat cultural i per la inevitable subjectivitat de cada persona, es diversifiquen individualment i construeixen o destrueixen la credibilitat i el prestigi de cada productor.

Sense empresaris productors, la cultura s'esvairia, potser reduïda a un petit grup de creadors solitaris sense gaire contacte amb la gent o emmagatzemada en repositoris públics més atents, de vegades, al manteniment d'un determinat tipus de cànon que no pas a una socialització real de l'art i de la creació. Per això cal protegir la figura del productor i eliminar tot el que malbarata la seva feina a l'empara de les noves tecnologies i del discurs fàcil de les economies col·laboratives.

En són un bon exemple aquelles plataformes que, sense cap participació directa en el risc de l'espectacle, aprofiten les virtuts de les tecnologies per induir la revenda, apujar el preu de les entrades i, no poques vegades, falsificar-les venent dos cops un mateix seient.

D'entre totes, s'endú la medalla d'or Viagogo. La seva agressiva estratègia ha aconseguit col·locar-la en un lloc privilegiat dins de les pràctiques empresarials mancades d'ètica que compren entrades de tota mena d'espectacles altament comercials per posar-les a la venda a preus molt superiors als originals.

Ras i curt: en un despatx ubicat en un indret indefinit i legalment protegit per una legislació favorable, un programa informàtic governat per robots i algorismes esgota les entrades d'un espectacle utilitzant falsos clients per revendre-les immediatament. Per això, i passa més vegades de les que voldríem, un espectador pot haver pagat el doble que el que s'asseu al seient del costat sense que els hagi quedat clar que han comprat entrades en plataformes diferents. Evidentment, les reclamacions van a parar al productor de l'espectacle; a l'empresari programador que poca cosa podrà fer-hi davant l'opacitat i l'habilitat legal del revenedor.

Viagogo és un exemple, entre altres, dels negocis que aprofiten la constant transformació de les tecnologies per situar-se a les fronteres de la llei, ateses les dificultats jurídiques per regular el seu marc d'actuació. És una relació tan complexa com la que tenen el dòping i els programes antidòping en el món de l'esport.

Segurament, hi ha dificultats legals per aturar aquesta mena de pràctiques, però hi ha una pregunta que sorprenentment no té resposta. Quina és la raó per la qual un productor no pot decidir quines i només quines plataformes li venen les entrades, prohibint, per tant, a Viagogo que les ofereixi? Quelcom tan senzill com a mínim deixaria clar al client qui està dins de la legalitat i qui actua en el mercat negre. Si consideréssim que la revenda induïda és una mena de dòping cultural, cal constatar que encara estem lluny de fer net en una qüestió que amenaça directament la necessària confiança entre el públic i el productor.

“

Si consideréssim que la revenda induïda és una mena de dòping cultural, cal constatar que encara estem lluny de fer net en una qüestió que amenaça directament la necessària confiança entre el públic i el productor

”

Flaixos

@Mordaghan: Truca algú a la porta. La veu d'un jove diu: "Hola, soc el manyà". Manyà? Ha dit manyà? Un putó unicorn és el que és, a Barcelona.

@PunsodaRicart: Darrere d'un home treballadot sol haver-hi una ex que ha fet molta feina. Costa força, però cal ser amables amb les ex.

@german_aranda: Diccionario de palabras manoseadas y banalizadas (añade la tuya): empoderamiento, resiliencia, zona de confort, disruptivo, cuidados...

SB[®]
DESCANSO

Designed for your body

DISFRUTA DEL AUTÉNTICO PLACER DE DESCANSAR

Personaliza tu confort con la tecnología y
la elegancia de la tradición suiza

Comodidad de acogida: Inside ↓
Viscoelástico exclusivo con efecto memoria.

Comodidad de soporte: Up ↑
Base técnica en materia de confort alta
resiliencia ERGOAIR que integra células de
ventilación y capas diferenciadas de confort.

www.sbdescanso.com

(0034) 683 681 127
swissbedding@swissbedding.com

FORNELLS
C/BARCELONA, 20
SANT FOST DE CAMPSENTELLES
TELS. 93 593 25 93- 93 593 29 76

FORNELLS-2
A. Onze de Setembre, 32
Montornes del Valles
Tel. 93 568 34 94

FORNELLS-3
c/ Sant Ramon, 32 (al costat de l'Illa)
Mollet del Valles
Tel. 93 570 18 49

La Granollers CUP impulsa l'hostaleria, però no el comerç

» Els hotels i els restaurants han estat els qui més han notat l'impacte
» El comerç, per contra, viu uns mesos d'estiu amb menys vendes

CIUTAT ▶ Si per alguna cosa la Granollers CUP és una de les ciutats anuals més esperades a la ciutat és, en part, pel benefici econòmic que deixa. I és que a banda d'omplir la ciutat d'handbol, caliu, ambient i activitats, també l'emplena d'esportistes d'arreu d'Europa que s'hi passen cinc dies vivint, menjant i dormint.

Enguany han estat prop de 4.000 joves. Això, sumat als entrenadors, tècnics i famílies que porta darrere cada equip. I també als aficionats de l'handbol que s'acosten a Granollers per seguir la competició. Per aquest motiu, el president del Gremi d'Hostaleria del Vallès Oriental, David Vázquez, diu que la Granollers CUP "ha anat molt bé i ha deixat beneficis". I és que, segons explica a *Línia Vallès*, "els hotels han estat plens tant a Granollers com a les ciutats veïnes i també hi ha hagut moviment als restaurants". Sobretot perquè "amb la Granollers

4.000 joves s'han allotjat a la ciutat durant cinc dies. Foto: Granollers CUP

CUP la gent fa vida a la ciutat i no marxa a Barcelona com passa amb la Fórmula 1 o la Moto GP, o com va passar amb el Mundial d'Handbol Femení", afegeix.

Per la seva banda, però, el comerç diu no haver notat aquesta empenta econòmica. "La incidència ha sigut baixa i, en tot cas, qui més ho ha notat han estat les botigues d'esports", comenta Eva Garcia, de l'associació de comerciants Gran Centre. I és que "tot i que els carrers estaven plens, la gent no comprava", afegeix. Un fet

que se suma al poc moviment comercial que hi ha hagut el mes de juny, que "ha estat horrorós", confessa Garcia, qui explica que el comerç local afronta un juliol i un agost "durs", ja que "els mesos d'estiu sempre són més complicats perquè la gent marxa".

Una situació que, per contra, no espera el sector de l'hostaleria, que augura un bon estiu. O, almenys, millor que els anteriors. Sobretot, després de l'augment d'ocupació que hi ha hagut als hotels durant la primavera.

Automòbils Bertran passa a mans del Grup Maas

EMPRESA ▶ La coneguda empresa granollerina Automòbils Bertran, que gestiona concessionaris Skoda, Open i Citroën i és reparador oficial d'Honda, ha passat a mans del grup automobilístic Maas. Així ho avançava dimecres *La Vanguardia*, després que el negoci es declarés sense solvència al març. I és que, abans d'entrar en concurs de creditors, Josep Bertran, president de la companyia, ha de-

cidit vendre l'empresa per sis milions d'euros.

Aquest procediment permetrà que la majoria dels seus empleats hi continuïn treballant, tot i que ara sota les ordres de Maas. I és que aquesta companyia, a diferència de la de Bertran, no s'ha vist afectada pels nous models de mobilitat i el canvi cap als vehicles elèctric. Per això ha fet aquest pas amb què avança cap al domini del sector.

Foto: Automòbils Bertran

Roca Umbert celebra que ja és estiu i s'omple d'espectacles

CULTURA ▶ Aquests dies a Roca Umbert ja fa olor d'estiu. I és que la fàbrica de les arts s'està omplint d'ambient, música i espectacles amb l'Obert X Vacances. Una programació que inclou una dotzena de propostes per gaudir les tardes del mes de juliol amb teatre, dansa, circ o cinema.

Mentre que dissabte la Nau Dents de Serra acollia una actuació de dansa integrada del Col·lectiu Liant la Troca, dimecres a l'escenari exterior s'hi feia una mostra de dansa contemporània. El mateix espai on ahir tocava

Momi Maiga. Un dels concerts més esperats del programa, que feia vibrar al públic amb cançons que fusionaven la música senegalesa i catalana. Encara que dijous també hi haurà un altre dels plats forts: el concert d'Elena Gadel i Marta Robles, batejat amb el nom 'Les dones de la meua vida'.

Tot això, entre la Jam de teatre d'aquesta tarda, la projecció de la pel·lícula *Nosferatu* d'aquesta nit o l'espectacle de Swing de dissabte. Un conjunt de propostes que, tot i que encara no han acabat, ja estan sent tot un èxit.

Repartint paquets en bicicleta per reduir la contaminació

Amb tricicles com aquest es reparteixen els paquets. Foto: Granollers Pedala

MOBILITAT ▶ Quan demanem un paquet, estem acostumats al fet que el repartidor vingui fins a casa en moto, cotxe o furgoneta. Però si l'empresa de missatgeria que el reparteix és Nacex, l'entrega es farà en bici. Una iniciativa que començava l'any 2016, només al centre de la ciutat, i que ara arribarà a pràcticament tot el municipi. I és que Granollers Pedala, impulsora del projecte, ha ampliat el conveni amb l'operadora.

Benjamí Aguilar, secretari de l'entitat, ha explicat a *Línia Vallès* com funciona aquesta forma de distribució: "Nacex deixa els pa-

quets que ha de repartir al nostre local i des d'allà, gent contractada per l'empresa els porta a les cases en bici", comenta. Un projecte que ja estan consolidant, "encara que l'ideal seria poder fer això mateix amb totes les operadores", afegeix Aguilar. D'aquesta manera, segons el secretari, "s'evitaria un volum important d'emissions".

De fet, aquest és l'objectiu que els va portar a impulsar aquesta iniciativa: reduir la contaminació i la petjada de carboni a la ciutat. Una fita que estan aconseguint ara que estan demostrant que "és un sistema eficient", diu Aguilar.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

La setmana passada se celebrava el dia de l'Orgull LGTBI i, per això, Mollet ha inaugurat l'exposició 'Nazisme i homofòbia', que durant tot el mes mostrarà la història del col·lectiu quan els nazis dominaven Europa.

L'Ajuntament instal·larà mòduls a l'escola Can Vila

» El consistori ha pres la decisió "per la inactivitat de la Generalitat"
» Les famílies ho celebren, però demanen edificis per als seus fills

EDUCACIÓ ▶ Les famílies, els alumnes i els docents de l'Escola d'Educació Especial Can Vila de Mollet ja dormen tranquils després d'una setmana de neguit. I és que l'Ajuntament els comunicava dimarts que, per assegurar que puguin començar el curs amb normalitat el pròxim 5 de setembre, s'encarregaran d'instal·lar uns mòduls nous on podran rebre classe als dos edificis afectats. Una solució a la qual s'arribava després que l'alcalde, Mireia Dionís, es reunís amb els alcaldes dels municipis vallesans que tenen alumnat al centre.

Segons informen des del consistori molletà, aquesta actuació es farà "de forma subsidiària i davant la inactivitat de la Generalitat". Per això, recorden que "ja està preparat un recurs contenciós administratiu" que enveran a la resta d'ajuntaments afectats perquè valorin si s'hi adhereixen o no,

Concentració d'alumnes i famílies. Foto: Twitter (@CanVilaenlluia)

"després de constatar que el Departament d'Educació no vol invertir i proposa solucions que no garanteixen la qualitat educativa pels alumnes", afegixen.

D'altra banda, mentre els alcaldes es reunien, una cinquantena de persones es concentraven a la porta del centre per esperar la decisió, que va ser rebuda entre aplaudiments. "Era molt important sortir d'aquí, però no ens aturarem i seguirem lluitant perquè

queda tenir un edifici com cal, amb tot el que necessiten els nostres nens", deia el president de l'AMPA, Amador Rincón.

Una demanda en la qual seguiran lluitant, també des de l'Ajuntament, que està disposat a emprendre "totes les accions legals oportunes per defensar els interessos dels menors", diuen. Almenys fins que la Generalitat no proposi una solució definitiva per al centre.

Mollet planteja un juliol ple de propostes culturals

CULTURA ▶ Si alguna cosa no faltaria aquest mes de juliol a Mollet són concerts i propostes culturals. I és que el programa Refresc'Art, impulsat per l'Ajuntament amb la col·laboració de diverses entitats locals, ha tornat amb una dotzena d'actes. En concret, amb espectacles de circ, de clowns i de música de tot tipus. Encara que si alguna cosa destaca del cartell d'enguany és el protagonisme del teatre infantil i familiar, de la mà de la renovada entitat La Xarxa Mollet, des d'on, per primera vegada, presenten actua-

cions que s'inclouen en aquest programa estival. De fet, la primera de les seves propostes, una representació ambientada en el món del circ, es feia ahir al Parc de les Pruneres i va ser tot un èxit.

Un conjunt d'iniciatives que se sumen a les que aquest mes també s'estan organitzant dins la programació de l'Estiu Jove Mollet, que inclou cursos i tallers gratuïts de cuina, malabars o il·lustració per a adolescents. I és que si alguna cosa vol el consistori aquest estiu, és que cap molletà s'avorreixi.

"No volem més pedaços de carril bici inconnexos"

Imatge d'un carril bici de la ciutat. Foto: Mollet Pedala

MOBILITAT ▶ "A Mollet necessitem una aposta sincera per la mobilitat en bicicleta. Però el que no volem són més pedaços de carrils bici inconnexos que s'acaben en 200 metres i que en cap cas conformen una xarxa de transport real". Així és com Albert Rodríguez, membre de Mollet Pedala, parla del Pla Director de la Bicicleta que l'Ajuntament tirarà endavant. Una de les mesures que es farà per preparar la implantació de zones de baixes emissions, de la qual es parlava al darrer ple, que ha despertat queixes veïnals.

Aquest pla consisteix a fer un carril bici a l'avinguda Rivoli i a ampliar els carrils bici al polígon de Can Magarola. "Però ho faran de la manera menys segura possible, amb unes cruïlles sense sentit i amb encara més inconnexions", diu Rodríguez. Un punt de vista que comparteix la plataforma Mollet Opina, que ha presentat diverses al·legacions a aquest Pla Director que, segons Rodríguez, "és una aposta poc valenta que sembla que només es fa per complir amb els metres mínims de carril bici que es demanen".

Mollet, epicentre dels comuns per un dia

Albiach i Escribano. Foto cedida

POLÍTICA ▶ Dissabte, la coordinadora general de Catalunya en Comú, Jéssica Albiach, visitava Mollet. I és que la capital baix vallesana va acollir el Consell Nacional del partit. Un fet que des de l'organització local valoraven molt positivament perquè "demostra el suport a la bona tasca que està desenvolupant Mollet en Comú tant en clau institucional com social al seu nivell municipal", diuen.

Precisament en aquesta trobada, la portaveu local, Marina Escribano, prenia protagonisme, ja que a partir del setembre deixarà de ser suplent per a ser ja membre titular d'aquest Consell Nacional. Un pas que motiva la molletana encara més en la seva cursa per aconseguir l'alcaldia de la ciutat, ja que ara no només compta amb el suport del seu equip, sinó també de tota la comitiva general del partit.

Lliga per a la protecció
d'animals i plantes
de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana
i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Navegar per la Ronda Litoral de Barcelona, recollir fruita i verdura d'un hort en ple passeig de Gràcia o passejar per un Eixample ple de gratacels convertit en la versió catalana de Manhattan. Podrien semblar escenes extretes d'una pel·lícula de ciència-ficció, però són idees d'arquitectes de tot el món que han especulat sobre el futur de Barcelona, amb imaginació i "optimisme radical". Ho han fet amb motiu de l'exposició *99+ imaginaris*, emmarcada en la programació del Festival Model, promogut per l'Ajuntament de Barcelona i el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) i que el mes passat va ajudar a "redefinir" el present de la ciutat, imaginant "la possibilitat d'un futur diferent, més equitatiu i just".

Imaginar. Pensar en la Barcelona del futur en clau urbanística. En la metròpoli que ens espera. Això és el que també ha volgut fer el *Línia* ajuntant en una mateixa taula l'arquitecte en cap de l'Ajuntament de Barcelona, Xavier Matilla, la presidenta de la demarcació de Barcelona del COAC, Sandra Bestraten, i l'arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, a Espai Línia. Potser sense tant "optimisme radical" i amb unes quantes dosis més de possibilisme, però exactament amb la mateixa voluntat: pensar en la ciutat metropolitana que ve.

EL SANT GRIAL DE L'EQUILIBRI

Cap a on anem? Cap a on hem d'anar? Si hi ha algun far de consens en tot aquest debat, podríem dir que és el de preservar un equilibri dels usos urbans que faci de Barcelona i la seva rodalia una metròpoli cada cop més habitable. "Aquest preuat equilibri ha estat un dels valors de continuïtat històrica des que es van restaurar els ajuntaments democràtics, però actualment hi ha àmbits en els quals està clarament en risc", apunta Matilla per començar.

Com naturalitzar la ciutat? Com generar autosuficiència? Com projectar un nou model de mobilitat? Com gestionar la densitat de la metròpoli? Som en un moment complex i alhora apassionant. Barcelona, com la resta de metròpolis capdavanteres del món, es debat amb intensitat. L'urbanisme està en estat d'ebullició. I és en aquests moments quan és més necessari que mai pensar en gran i aixecar la mirada.

Com fa Bestraten, que de seguida que surt la paraula "naturalització" a la conversa s'afanya a parlar de Montjuïc, la muntanya oblidada. "El nostre Central Park", en paraules de la presidenta de la demarcació de Barcelona del COAC. "No l'acabem d'abraçar. Falta aconseguir treure les barres que no ens permeten, de for-

Xavier Matilla (esquerra), Sandra Bestraten (centre) i Manuel Sánchez-Villanueva Beuter (dreta) a Espai Línia. Foto: Francisco J. Rodríguez

L'urbanisme que ve: buscant l'equilibri

Una taula. Una gran pregunta. Tres professionals del gremi per respondre-la. Ajuntem l'arquitecte en cap de l'Ajuntament de Barcelona, la presidenta de la demarcació de Barcelona del Col·legi d'Arquitectes i un arquitecte independent per parlar d'urbanisme i metròpoli. Per debatre cap a on anem. Per imaginar.

ma massiva, utilitzar la muntanya, arribar-hi i convertir-la en un passeig més amable. Hem d'abraçar Montjuïc", argumenta Bestraten mentre Beuter també reivindica la necessitat de potenciar els espais verds i ho vincula amb el concepte de ciutat de proximitat.

ESCALA HUMANA

"L'urbanisme per si sol no ho pot resoldre tot i tampoc se li pot exigir, però sí que pot ser un gran facilitador de canvis", reflexiona

l'arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC. "Pensar que els espais han de ser segurs, de lectura fàcil, comprensibles, accessibles... és el que acaba configurant una ciutat de vida quotidiana", afegeix Matilla.

"Una ciutat compacta, de proximitat, és més feminista que una ciutat dispersa, amb espais morts", apunta Bestraten, introduint un altre element clau de l'urbanisme actual i de futur: la

mirada feminista. "No parlem de mesures pal·liatives, sinó de concepció integral i d'un model que no només beneficia les dones, sinó la vida quotidiana de tothom", matisa l'arquitecte en cap de l'Ajuntament de Barcelona.

INFÀNCIA TRANSFORMADORA

De tothom també vol dir dels infants. "Els nens i les nenes són el termòmetre de la qualitat urbana d'una ciutat. Allà on hi poden haver infants actuant de mane-

ra autònoma vol dir que hi ha una bona qualitat urbana", resumeix Matilla. "Són agents de transformació dels grans reptes", insisteix Bestraten. "Una ciutat que és capaç d'incloure els nens i les nenes és un lloc millor", comparteix Beuter.

Passar d'una ciutat nerviosa i estressada a una de més calmada, rebaixant la velocitat dels vehicles i el soroll, fomentant més el valor del silenci, sembla una recepta àmpliament compartida. La pandè-

Madrid, pel retrovisor

● En un moment que les comparacions entre Barcelona i Madrid es fan a tots els nivells, és difícil no fer-ho també en clau urbanística. “Des d’aquest punt de vista, Barcelona és molt millor que Madrid. Ho puc dir amb tot l’orgull. La nostra és una ciutat molt més caminable. La capital espanyola és una ciutat pensada per al cotxe. Té uns parcs impressionants, però camina-la... És hostil”, reflexiona Sandra Bestraten, presidenta de la demarcació de Barcelona del Col·legi d’Arquitectes de Catalunya (COAC).

“Crec que, en aquests moments, a Barcelona estem fent els deures pel

dials en els quals participem, Madrid no hi és. No és en els debats de quins són els reptes contemporanis que compartim amb les principals ciutats del món. I Barcelona no només hi és, sinó que està liderant molts d’aquests espais”, celebra l’arquitecte en cap de l’Ajuntament de la capital catalana.

Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), comparteix la visió de Matilla i Bestraten, afegint que “Barcelona ha fet de la necessitat virtut”. “Per les circumstàncies geogràfi-

“A Barcelona tenim una agenda urbana ambiciosa, contemporània i actualitzada, mentre que Madrid continua amb una agenda caducada”, diu Matilla

que fa als reptes contemporanis des d’un punt de vista ambiental, social, de justícia, d’igualtat, d’habitatge... En definitiva, d’equilibri”, comparteix Xavier Matilla, arquitecte en cap de l’Ajuntament barceloní, que afegeix que “Madrid no ho està fent”. “El fet distintiu és que a Barcelona tenim una agenda urbana contemporània, actualitzada, ambiciosa i de futur, mentre que Madrid continua amb una agenda diria que caducada respecte de què vol dir el desenvolupament urbà sense reproduir models de fa dècades”, argumenta Matilla, que ho il·lustra amb un exemple “simptomàtic”: “A tots els fòrums urbans mun-

ques i polítiques, també en termes de la desigual inversió estatal, la capital catalana ha hagut d’enginyar-se-les per fer una ciutat petita, compacta, però alhora capdavantera. Avui, Barcelona lidera el debat de les ciutats”, remarca Beuter. Un lideratge que s’exerceix “amb un sobreesforç brutal, perquè Barcelona no disposa dels recursos de Madrid”, afegeix Matilla.

Però no es pot caure en el conformisme. Bestraten s’afanya a remarcar que, a nivell de llicències, per exemple, “cal buscar mecanismes més ràpids”. “En això, a Madrid sí que sembla que tot està anant més àgil. Hem d’agafar la penyora i resoldre-ho”, conclou.

mia ens va fer recuperar, durant l’etapa més dura del confinament, la percepció sensorial de la ciutat. Vam tornar a experimentar sentits que teníem oblidats. “Sovint l’espurna que encén la voluntat de canvi és una qüestió d’emergència”, diu Beuter.

COBERTES I ASFALT

I probablement la qüestió d’emergència més important que afronta la metròpoli barcelonina, com la resta de metròpolis del món, són els efectes del canvi climàtic. Hi ha tres paraules conegudes –i temudes– per tothom: “illa de calor”. Ho patim aquests dies de juliol, però cada cop ho patirem durant més temps. L’augment de la temperatura sembla imparable i les ciutats han de millorar per no generar tanta calor.

“Hem de fer una revolució a les cobertes. Moltes podrien ser verdes. També hem de millorar les ventilacions dels edificis”, afirma Matilla. “Cal fer una rehabilitació integral arquitectònica dels edificis, i per fer-ho podem aprofitar els fons europeus Next Generation”, remarca Bestraten, que destaca que les edificacions també contaminen i que hi ha molta feina per fer. Com també hi ha molta feina per fer a peu de carrer. “Hem de

desasfaltar la ciutat”, demana Beuter, que explica que l’asfalt és un paviment que captura més temperatura. “Podríem tenir paviments molt més filtrants, que a banda de regenerar el cicle de l’aigua redueixen la temperatura”, detalla.

SUPERILLES (I SUPERDEBATS)

Alguns d’aquests paviments, com les llambordes, s’han recuperat en alguna superilla de Barcelona. Concepte de moda, com el de l’urbanisme tàctic, que ha acaparat els debats urbanístics de l’etapa Colau al consistori de la capital catalana. “Hi ha actuacions tàctiques, no urbanisme tàctic”, s’afanya a puntualitzar Matilla quan surt aquesta qüestió a la conversa. “Són un instrument, no un objectiu en si mateix”, afegeix.

Què en podem dir, des d’una òptica professional? Ho preguntem a Beuter, que valora que és “una eina reversible, barata i que permet equivocar-se”. Hi està d’acord Bestraten, que apunta que “permet avaluar, amb un cost baix, transformacions més sòlides”. Ara bé, la presidenta de la demarcació de Barcelona del COAC destaca que, com que s’ha dut a terme una actuació tan generalitzada, “ha fet la sensació que Barcelona estava en obres”. “Entre l’ac-

XAVIER MATILLA

“El cotxe només suporta el 20% dels desplaçaments i ocupa el 60% de l’espai públic. Això és una injustícia”

SANDRA BESTRATEN

“Tothom predica la mirada metropolitana, però cadascú acaba fent el que li interessa per a la seva ciutat”

MANUEL S.V. BEUTER

“L’urbanisme per si sol no ho pot resoldre tot i tampoc se li pot exigir, però sí que pot ser un facilitador de canvis”

tuació ràpida i la definitiva potser hauríem d’intentar que la provisionalitat sigui de segon nivell, amb solucions més cuidades estèticament”, proposa Bestraten. “Algunes coses, com les barreres New Jersey grogues, no és el que més ens hauria agradat a cap de nosaltres, però era l’única solució possible tan ràpida. Han estat actuacions que ens han permès avançar, per exemple cap a la pacificació i les superilles”, replica Matilla.

Superilles. L’altre gran focus de debat. Se n’ha parlat molt i se n’ha escrit més, sobretot des de l’òptica de la mobilitat. “El cotxe només suporta el 20% dels desplaçaments i, en canvi, ocupa el 60% de l’espai públic. Això és una injustícia”, critica l’arquitecte en cap de l’Ajuntament de Barcelona, que alhora admet que molts dels canvis que es persegueixen amb les superilles superen les fronteres administratives de la capital catalana i requereixen una mirada metropolitana que porti solucions més globals. En termes d’urbanisme, però també de mobilitat, és clar.

UNA CIUTAT DE CIUTATS

Que el Bicing s’acabi a Barcelona, que el bus H12 no arribi a l’Hospital de Bellvitge... Són realitats

diffícils de comprendre per la ciutadania i que il·lustren el que en paraules de Matilla és un “déficit col·lectiu de mentalitat metropolitana”. “No pot ser que les ciutats es donin l’esquena quan en realitat les fronteres es podrien recosir de manera força senzilla. La mirada metropolitana la predica tothom, però a l’hora de la veritat, cadascú acaba fent el que li interessa per a la seva ciutat i els seus votants”, lamenta Bestraten. “Malauradament, el marc administratiu és la cotilla que acaba conduint totes les administracions municipals a una mentalitat executiva de caràcter local”, contesta l’arquitecte en cap de l’Ajuntament de Barcelona.

I això ens porta a parlar de la possible institucionalització o no de la regió metropolitana i de la necessitat que aquesta mentalitat regional penetri en la ciutadania. Perquè, “al final, la ciutat la fem les persones”, resumeix Beuter. I en aquest cas, la nostra és una ciutat de ciutats que, per ara, continua buscant l’equilibri de manera poc equilibrada.

Un reportatge d’**Arnau Nadeu**

Fa només quatre mesos des que l'Ajuntament va licitar la redacció del projecte de la piscina descoberta, i ara ja s'estan licitant les obres que l'han de construir. Uns treballs que, un cop s'adjudiquin, s'allargaran sis mesos.

Unió veïnal contra la urbanització del plàtan

URBANISME ▶ 'El plàtan' és un dels únics espais rurals que Parets té al seu casc antic. "Però ara no només el volen urbanitzar i omplir de vehicles i gent, sinó que, a més, ho volen fer sense tenir en compte l'opinió dels veïns que ens veiem afectats per aquest la", diuen des de 'No em toquis el plàtan', un grup format per veïns de la zona que des de fa setmanes s'està mobilitzant contra el plan-tejament urbanístic.

"Hem fet una recollida de firmes, hem presentat al·legacions al pla, estem fent una campanya informativa a través de les xarxes socials i, a més, estem omplint els balcons de pancartes", comenten des del grup. "No volem que es construeixi davant de casa nostra i menys d'aquesta manera", afegeixen des de la plataforma.

Per aquest motiu, dilluns un grup de veïns es trobaven amb la regidora d'Urbanisme, Rosa Martí, i amb l'alcalde, Francesc Juzgado, en una reunió on van demanar ser escoltats. "No volem més trànsit i contaminació, ni

Els veïns estan penjant cartells com aquests. Foto: Ara Parets ERC

que es prioritzin les grans obres per sobre del medi ambient, ni que s'atempti d'aquesta manera contra el comerç local", diuen des del grup. "Però sembla que al govern tot això li és igual", lamenten.

Segons Juzgado, però, la construcció de més de 6.700 metres quadrats de sòl residencial i comercial, pot ser una "bona oportunitat". Així ho deia al ple del mes de maig, on Martí defensava que aquest projecte "millorà la mobilitat", "pot reactivar el comerç local" i, a més, "permetrà

crear habitatge públic". Uns arguments que no convencen els veïns, però tampoc a Ara Parets ERC, que també ha presentat al·legacions al Pla.

Tot plegat, mentre l'organització Resistència Rural Paretana, que defensa els espais rurals i verds del poble, ha fet un manifest conjunt amb 'No em toquis el plàtan' en contra d'aquest projecte "que ens condueix cap a un model de poble contrari a l'ecologisme, a la mobilitat sostenible, a la seva gent i al petit comerç", diuen.

En marxa les tardes culturals i literàries del Biblioparc

CULTURA ▶ Dimarts donava el tret de sortida una nova edició del Biblioparc, que fins al 19 de juliol promet omplir el Parc de la Linera de tres setmanes temàtiques carregades d'espectacles diaris. Tots ells, relacionats amb la màgia, el circ i la música.

Aquests primers dies s'està celebrant la Setmana de la Màgia. Per això, estan passant per Parets mags que ofereixen números per a gent de totes les edats com el que aquesta mateixa tarda es farà, titulat *Què sortirà d'aquest barret?* Una actuació que tanca-

rà aquesta primera temàtica, per obrir, a partir de dilluns, la Setmana del Circ, que inclourà cinc espectacles de pallasos, acrobàcies i més. Fins que, finalment, arribi la Setmana de la Música, amb concerts, activitats i tallers que clouran el cicle cultural.

Un conjunt de propostes que organitza la Biblioteca Can Rajoler i que combinen l'oci, però també la lectura. I és que, a banda de tots aquests espectacles, hi ha espais per llegir. Una manera diferent de fomentar la lectura durant les tardes d'estiu.

El Biblioparc omple La Linera cada tarda. Foto: Enric Bartel/Ajuntament

Festa Major
2022
PARETS DEL VALLES

Inatge generada de David Latorre Sàenz

Ajuntament de Parets del Vallès

ACTES PRINCIPALS PARC LA LINERA	ACTES PRINCIPALS PLAÇA DE LA VILA
Dijous 21 juliol 16 h Festival Parc la Linera (Associació Binary Emotions Knights) Divendres 22 juliol 22 h Festa Pedra Diable (projecció) 23 h Nit del Teatre al Carrer 1.05 h Concert T-Nue 2.45 h Concert La Banda Biruji Dissabte 23 juliol 21 h Sessió Prins Revival amb Marta Pujol 23 h Concert Manel Fuentes & The Spring's Team 1.30 h Concert Les Montses 3.30 h Concert AG Band Diumenge 24 juliol 13 h Jazz vermut Malacara Blues Band 19 h Atrapa la bandera Associació Rodola 21 h Sessió Prins Revival amb Marta Pujol 23 h Concert Frecuencia Bandarra 1 h Concert Fitos y el Fitipaldi 03.15 h Concert Habla de mí en presente Dilluns 25 juliol 18 h Linera Parc Espai de jocs i tallers 19 h Concert El Pot Petit 00.15 h Concert Els Catarres 2.15 h Concert Versión Kanalla	Dimercres 20 juliol 20 i 21 h Veus de Parets Quera i Riera (Teatre Can Rajoler) Divendres 22 juliol 18.30 h Nit del Teatre al Carrer 19.15 h Pregó Joan Pera 22 h Festa de la Pedra del Diable Dissabte 23 juliol 11 h Splash Slide (C. Monistrol) 20.15 h Concert Orquestra Maravella 23.30 h Ball Orquestra Maravella 00 h El Relotge de Parets Kdansa Diumenge 24 juliol 10.30 h Exhibició castellera Manyacs Parets 11 h Plafó mòbil Associació fotogràfica Parets 11 h IX Torneig de futbol Penya Blanc-i-Blava 19 h Espectacle familiar Els Salats (Rialles) 23 h Dia Dansa Parets Dilluns 25 juliol 11 h Splash Slide (C. Monistrol) 19 h Reconeixement als sanitaris 20 h Concert La Pral. de la Bisbal 22 h Correfoc Diables 23 h Castell de focs (pavelló) 00 h Toc a plegar 00.15 h Ball La Pral. de la Bisbal

L'estudiant de Martorelles David Araujo, de l'Institut Alba del Vallès, ha obtingut a les Proves d'Accés a la Universitat una nota de 12,176 sobre 14, el que suposa un 8,4 sobre 10, la més alta del municipi. El jove diu que vol estudiar Matemàtiques.

Martorelles recupera l'esperit de Derbi amb una motorada

MARTORELLES ▶ Martorelles va viure una jornada molt especial el 2 de juliol durant l'estrena de la celebració del centenari de Derbi, la mítica marca de motos catalana que va romandre oberta fins al 2013 precisament al municipi. Per tal de celebrar el seu centenari, aquell dia es van organitzar tota una sèrie d'activitats adreçades als nostàlgics i per als amants del motociclisme.

L'acte més important va ser la sortida d'una seixantena de motos des de la Masia de Carrencà cap al circuit de Barcelona-Catalunya, a Montmeló, on precisament s'estaven celebrant les 24 Hores de Motociclisme. Abans d'arribar-hi, però, els participants, muntats sobre les seves Variant i Antorcha, van passar pel davant de l'antic circuit de proves de Derbi, ubicat al polígon industrial del poble.

I un cop arribats a Montmeló, els motoristes van poder fer un parell de voltes al circuit. A la seva entrada, els participants en les 24 Hores van aclamar els

Les Derbi són tot un clàssic. Foto: Ajuntament

motoristes martorellesencs, que un cop van gaudir del circuit, van tornar a Martorelles, on, en paral·lel, s'estava celebrant un programa especial d'*El Suplement de Catalunya Ràdio*, en el qual es van rememorar les principals fites de l'empresa catalana.

A més, el presentador del programa, Roger Escapa, va entrevistar els representants dels dos cellers de DO Alella, Can Roda i Can Matons. Per altra

banda, es va presentar el podcast 'La victòria de Derbi', elaborat per Francesc Canosa amb la col·laboració de l'Ajuntament.

De fet, de 12 a una del migdia, el matinal va entrevistar persones vinculades amb Derbi i figures del motociclisme com Àlex Crivillé, Marc Márquez, Pol Espargaró i Emili Alzamora, que van envair els seus missatges per celebrar el centenari d'una marca catalana de campions.

Alumnes de l'Institut Alba del Vallès netegen el carrer

SANT FOST ▶ Un grup d'alumnes de tercer de l'ESO de l'Institut Alba del Vallès van recórrer diverses zones de Sant Fost per recollir escombraries i netejar-lo. Es tracta d'una activitat de servei comunitari emmarcada en el programa *Let's clean up*, que vindria a traduir-se com 'netegem'.

Els alumnes es van distribuir a principis de setmana en diversos grups que van recórrer diferents zones del municipi. En tornar a l'institut, van separar els residus que van recollir. En con-

cret, van ser 64,7 quilograms de brossa, dels quals 15,4 eren envasos de paper i cartró, 3 de vidre i 44 de rebuig. En paral·lel, els estudiants van complementar aquesta activitat a classe, a través de recursos educatius que els va facilitar l'Agència de Residus de Catalunya.

L'alcaldeessa, Montserrat Santmartí; la regidora d'Educació, Blanca Torrallardona, i el regidor de Medi Ambient, Albert Bastida, han agraït la feina i han incidit en la necessitat que els veïns tinguin cura del poble.

Els alumnes van recollir 67 quilograms de brossa. Foto: Aj. de Sant Fost

Espai Empodera't

ESPAI DE VIDA CONSCIENT A MOLLET DEL VALLÈS

Av. Llibertat, 59 (despatxos) Local 1
Mollet del Vallès

 @espaiempoderat

IOGA

OSTEOPATIA ADULTS I INFANTS

PILATES

NUTRICIÓ NATURAL

HIPOPRESSIUS

ACUPUNTURA

COACHING

PSICOLOGIA

SUPORT A L'EMBARÀS I EL POSTPART

Informa't de les activitats i professionals al teu servei

info@espaiempoderat.cat

Watsapp 93 130 69 22

Montornès | Quart intent de desnonament

Aquest divendres, la Miguela, el Jorge i els seus dos fills viuran el quart intent desnonament. Segons la PAH, la família de Montornès està protegida per la moratòria de desnonaments i ha sol·licitat un lloguer social.

Montmeló gaudeix d'una Festa Major com les de tota la vida

CELEBRACIÓ ▶ Després de dos anys, hi havia ganes de Festa Major a Montmeló. La pandèmia i les mesures de seguretat havien obligat la localitat vallesana a fer dues celebracions descafeïnades i l'edició d'enguany suposava una tornada a la normalitat en tota regla. Així ho expressava l'alcalde Pere Rodríguez en declaracions a *Vallès Visió*. "Hi havia ganes de festa, es nota a l'ambient", afirmava.

La celebració va començar el dijous passat a la plaça de la Quintana amb el tradicional Cerimònia del Toc d'inici de Festa a càrrec dels Diablers, els Gegants i l'Agrupada. El pregó enguany va tenir a Aina Manils com a protagonista. Es tracta d'una jove integrant de l'Agrupada i els Diablers, dues colles que celebraven els seus 45 i 15 anys de vida, respectivament. No va haver-hi temps per descansar perquè a les deu de la nit es va dur a terme el 24è corre-foc i el sopar d'inici de festes.

L'endemà la Festa Major va

La festa va començar amb el Toc d'inici. Foto: Junts per Montmeló

seguir amb una agenda ben plena. Animació infantil, cantada d'havaneres o un *Escape Room* al carrer van ser algunes de les activitats. Amb tot, el dissabte encara n'hi havia més. A les 11 de la nit va ser el torn per un dels moments més esperats: El Rapte. L'activitat organitzada per Diablers, una com-

binació d'aigua, foc i ball, va ser tot un èxit. El diumenge la festa va tancar portes amb un dia ple d'activitats. La 30a Degustació popular d'aperitius o la ballada de sardanes van ser alguns dels actes abans que a la nit, el cel del municipi vallesà s'il·luminés amb els focs artificials i es fes el Ball de fi de festa.

Montornès viatja en el temps fins a l'antiga Roma

CULTURA ▶ Aquest dijous van començar les activitats de les *Nits d'estiu a la romana* al jaciment de Mons Observans. El tret de sortida va ser amb la tertúlia *La història novel·lada* en què les biblioteques de Montornès i de Montmeló van organitzar un club de lectura sobre la novel·la *Cabells de Gebre: per bruixa i metzinera*, de Teresa Sagrera.

A partir d'ara, cada dissabte fins al dia 23 de juliol, el jaciment que ofereix visites obertes al públic i als centres educatius i activitats culturals relacionades amb

el món romà, posarà en marxa una programació d'allò més diversa. Així, aquest dissabte Mons Observans viurà el concert *Amor a Roma*, amb àries i duets d'òpera situats a l'antiguitat clàssica. El 16 de juliol es farà una ruta del vi DO Alella que farà parada al jaciment amb un tast amb maridatge, a càrrec del restaurant local La Gourmet-Teca. Finalment, el 23 de juliol se celebrarà el tradicional *Convivium*: la visita al jaciment amb posterior sopar amb plats típics de l'època romana.

Enguany no faltará el sopar amb plats típics de Roma. Foto: Aj. de Montmeló

Centre Residencial Gent Gran

BALLESOL
Centres Residencials 3ª Edat
★★★★★

- ☆ Atenció mèdica i infermeria
- ☆ Control dietètic i alimentari
- ☆ Habitacions individuals i dobles
- ☆ Apartaments per a persones vàlides
- ☆ Recuperacions postoperatòries
- ☆ Estades temporals i permanents

Ballesol BARBERÀ DEL VALLÈS

C/. Abat Oliva, 24 - Barberà del Vallès

VISITI'NS, prèvia cita, i l'informarem

INFO I RESERVES:

93 747 90 49

www.ballesol.es

Servei Integral i personalitzat amb la millor qualitat

La primera edició del Comerç a la Fresca, celebrada dissabte passat i organitzada per l'Ajuntament i Els Comerciants, va ser tot un èxit. Es van vendre més de 500 tapes per al sopar.

Un milió d'euros per millorar blocs de pisos i cases

SANTA PERPÈTUA ▶ L'Ajuntament de Santa Perpètua destinarà un milió d'euros a la rehabilitació d'edificis d'habitatges. El regidor d'Habitatge, Sergi Hernández, ha anunciat que el mes de setembre s'obrirà una primera convocatòria d'ajuts per a la millora i la instal·lació d'ascensors, dotada "inicialment" amb 100.000 euros. A més, hi haurà altres subvencions municipals i dels fons europeus Next Generation que es podran fer servir per "rehabilitar edificis i instal·lar ascensors tant a les comunitats de veïns com als edificis unifamiliars", segons ha detallat el consistori.

Tal com alerta Hernández, a Santa Perpètua hi ha "un important percentatge d'habitatges de més de quatre plantes" que no tenen ascensor, cosa que suposa una "gran barrera arquitectònica que complica la vida" dels veïns. Més enllà d'això, amb els ajuts dels fons Next Generation es treballarà també en la millora energètica d'edificis i cases,

L'Ajuntament vol rehabilitar els edificis d'habitatges. Foto: Ajuntament

fet que, segons el regidor, permetrà "reduir la petjada d'emissions de CO₂" del municipi.

CONSULTA CIUTADANA

La Regidoria d'Habitatge va obrir dimecres un procés participatiu perquè la ciutadania pugui expressar les seves preocupacions en aquest àmbit. L'en-

questa, que es pot respondre de forma virtual fins al 29 de juliol, s'emmarca en la fase de diagnòsi del Pla local d'Habitatge, que l'Ajuntament està elaborant amb el suport de la Diputació de Barcelona. El pla té un cost de 32.500 euros, dels quals la Diputació n'aporta 26.000 i el consistori, 6.500.

Un incendi crema totalment la fàbrica química Hebron

LA LLAGOSTA ▶ La fàbrica química Hebron de la Llagosta va quedar totalment calcinada la matinada de dimecres. Els Bombers van rebre l'avís a dos quarts d'una i, després d'una nit de lluita contra les flames, el van donar per controlat a les set del matí i per extingit, passada la una del migdia.

Fins al lloc dels fets s'hi van traslladar un total de 33 dotacions, incloent el Furgó de Risc Químic, ja que l'incident va cremar productes químics, per la qual cosa es va activar el pla es-

pecial d'emergència exterior del sector químic (PLASEQCAT). De fet, es va recomanar inicialment el confinament de la població de La Llagosta i, posteriorment, per la direcció del vent, de la part sud de Mollet del Vallès i el nucli de població de La Florida, a Santa Perpètua. El confinament es va aixecar a primera hora del matí.

Quan es va declarar el foc, hi havia una desena de treballadors a la nau. Tot i que van cremar cent tones de químics, per sort no hi va haver cap ferit.

Fins a 33 dotacions es van desplaçar al lloc dels fets. Foto: Bombers

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans
Octubre '21 OJD

166.566

pàgines vistes
Octubre '21 OJD

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA* incl.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, *Yoigo, Euskaltel).
Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov /
Ukrainian Red Cross Society

El parèntesi d'Alèxia Putellas

» La molletana es perd l'Eurocopa d'Anglaterra per una ruptura del lligament encreuat anterior
 » "El primer que m'ha confirmat [la lesió] és l'amor real i pur que sento per aquest esport", confessa

Toni Delgado
MOLLET

La passió fomenta la imaginació i apropa els somnis. De petita Alèxia Putellas (Mollet del Vallès, 1994) buscava un lloc amb arbres o agafava abrics, pedres, o el que fos, per dibuixar la seva porteria a qualsevol escenari del poble. Com que sempre comptava les hores, els minuts i els segons que li faltaven per agafar la pilota, li demanava a la seva professora de l'assignatura d'Educació Física que li deixés lliure els últims minuts de la classe per colpejar la pilota. Dimarts al matí, en l'últim tram de l'entrenament amb la selecció espanyola a les instal·lacions de l'Abadia de Bisham (Anglaterra), la molletana va veure com el món s'aturava. Sabia que s'havia trencat i que res sortiria com havia planejat.

No s'ha fet públic el vídeo de l'acció, potser ni existeix, però sí una fotografia, captada pel departament de comunicació de la Real Federación Española de Fútbol. Una imatge que Putellas ja té gravada a la memòria. "Miro la foto i veig com de pressa pot canviar tot en un suport o en un segon, però el primer que m'ha confirmat és l'amor real i pur que sento per cap aquest esport", escriu Putellas a les seves xarxes socials.

La molletana té una ruptura del lligament encreuat anterior [del genoll esquerre], una de les lesions més comunes en-

Alèxia Putellas, abans d'un partit amb la selecció espanyola. Foto: RFEF

tre les futbolistes. "Les dones tenen el doble de possibilitats de patir-la que els homes", li explica el doctor Ramon Cugat a Laia Bonals al diari Ara. Hi ha

Putellas es va trencar en l'últim tram de l'entrenament de dimarts al matí

dos grans motius de pes: la dona té la pelvis més ampla i "el fèmur està més enfora a la part de dalt", i la menstruació, que comporta que hi hagi una alteració del col·lagen "i fa que el lligament encreuat, que està for-

mat per col·lagen, sigui més dèbil i no tingui una consistència uniforme en el temps".

La molletana no pensa en la mala sort que ha tingut per lesionar-se poc abans de l'inici de l'Eurocopa d'Anglaterra, que va començar dimecres, i en el millor moment de la seva carrera, sent l'actual Pilota d'Or, The Best, la Creu de Sant Jordi i la propietària de tots els premis individuals que es poden assolir excepte el Golden Player Woman, que atorga el diari *Tuttosport* i que va ser per a la seva ja excompanya Lieke Martens.

Des que era petita mai ha estat cinc dies seguits allunyada d'una pilota o sense entrenar-se

o competir. Ara li queden 10 o 11 mesos de recuperació, potser fins i tot un any. Un cop que no li impedeix valorar tot el que ha lluitat i viscut, el que ha après

Es calcula que la recuperació podria ser de 10 a 11 mesos o fins i tot d'un any

i gaudir, i l'estima que rep d'arreu del planeta. Se sent una "privilegiada" i no s'oblida de les seves companyes. Com a mínim, es quedarà amb l'expedició fins al debut d'Espanya al campionat, avui contra Finlà-

dia. La seva plaça la cobrirà Amaïur Sarriegi, davantera de la Real Sociedad.

SEMPRE CAPITANA

"Al final, l'Alèxia està com sempre, capitana, sencera, serena, donant ànims, quan li ha passat el que li ha passat. Així que res, com sempre un 10", assegura el seleccionador Jorge Vilda a Lara Gandarillas a La1. "No amagarem l'important que és l'Alèxia. És una líder, un pilar", intervé Mariona Caldenteny. Una icona que protagonitza els anuncis dels patrocinadors del torneig i de la selecció espanyola. La molletana continuarà ben present durant tot el campionat i després. Fins que torni.

La millor jugadora del món simbolitza el gran creixement que està experimentant el futbol femení en els últims anys. "Som moltes les que sentim la seva carrera com a pròpia. Amb l'Alèxia vam complir el nostre somni de ser futbolista", confessa Marta Griñán, periodista del diari esportiu As.

La jugadora blaugrana tornarà, més tard o més d'hora, però pel camí continuarà donant lliçons d'altruisme i lideratge, i, és clar, inspirant. "Cal centrar-se en el que depèn de tu" és una de les seves màximes de la molletana, disposada a continuar aplicant-la en un dels moments més durs de la seva carrera esportiva. Un parèntesi forçat que ella sabrà aprofitar el màxim per tornar-se a fer-nos gaudir. Tothom trobarà a faltar la seva màgia.

**Amb amor
i responsabilitat**

... ADOPTA
als que han estat abandonats

El valor de la proximitat

EXPOSITORS:

- **Biblioteca de Can Mulà**
C/ Alsina, 1 (Parc de Can Mulà)
Mollet del Vallès
- **Loteries Mollet**
C/ Jaume I Cantonada R.Casanoves
Mollet del Vallès
- **Estació Renfe Mollet-Sant Fost**
Ronda Can Fabregues
Mollet del Vallès
- **Supermercat Caprabo**
Ronda Can Fabregues S/N
Mollet del Vallès
- **Pastisseria Lorena**
C/ Anselm Clavé, 2
Mollet del Vallès
- **Copi Tinta Mollet**
Av. Jaume I, 120
Mollet del Vallès
- **Decathlon Mollet**
Av. Rabassaires, 50
Mollet del Vallès
- **Supermercat Esclat**
C/ Nicaragua, Pl. Can Borrell
Mollet del Vallès
- **Mercat Municipal La Llagosta**
C/ Mercat, 2
La Llagosta
- **Loteries La Llagosta**
C/ Mercat, s/n
La Llagosta
- **Mercat Municipal de Parets**
Plaça Dr. Trueta
Parets del Vallès
- **Loteries Graziella Morelli**
Av Catalunya, 102
Parets del Vallès
- **Híper Vallès**
Ramon i Cajal 1
Parets del Vallès
- **Ajuntament de Martorelles**
Plaça Ajuntament, s/n
Martorelles
- **Mercat Municipal de Sant Carles**
Plaça de la Caserna, s/n
Granollers
- **Forn de Pa Bou**
Av. de la Llibertat, 20
Mollet
- **El rei dels caramels**
Plaça de la Porxada, 3,
Granollers
- **Mercat Santa Perpètua**
Avinguda de Santiga, 7
Santa Perpètua de Mogoda

... a més de
900 botigues
 de la comarca
líniavallès

No t'ho perdís

Foto: Ajuntament

Festival Grec

Fins a 86 espectacles i més d'una cinquantena d'activitats repartits per 55 espais de la ciutat. El Festival Grec s'ha tornat a posar en marxa a Barcelona per omplir d'arts escèniques els dies i les nits d'estiu. En aquesta 46a edició, el Grec inclou figures destacades de l'escena internacional, com el Conde de Torrefiel, Amir Reza Koohestani, Thomas Ostermeier o Marlene Montero Freitas, entre d'altres. També promou el teatre català, coproduint obres d'autors com Jordi Prat i Coll, Marta Buchaca, Jordi Casanovas o Llätzer Garcia. Un festival que no us podeu perdre.

Famosos

"Estic preparada per al Cruïlla", piulava fa uns dies, en català, Carolina Iglesias (Oleiros, Galícia, 1993), anunciant la seva actuació al Cruïlla Comedy -festival en el qual és cap de cartell- el 8 de juliol. Acompanyava el tuit amb un muntatge en què apareix ella mateixa, uns calçots i una senyera amb l'escut del Barça. Aquesta còmica, guanyadora del Premi Ondas pel podcast *Estirando el chicle*, que fa de la mà de Victoria Martín, s'estima Catalunya i ho demostra sempre que pot escrivint (i parlant, encara que sigui una mica) en català. També té molt bona sintonia amb els noms més destacats de l'escena humorística catalana, amb alguns dels quals comparteix cartell al Cruïlla, com Charlie Pee o Modgi. Cal destacar que el cartell d'enguany del Cruïlla Comedy té una gran presència femenina. Precisament, Iglesias ha treballat molt per reivindicar el paper de les dones en aquest món.

La fitxa

QUI ÉS?

CAROLINA IGLESIAS

ÉS FAMOSA PER...

Ser una de les còmiques de moda

Ha guanyat l'Ondas pel podcast 'Estirando el chicle'

QUÈ HA FET?

Ser cap de cartell del Cruïlla Comedy

És la secció del festival Cruïlla dedicada a l'humor

A LES XARXES...

És molt estimada

Malgrat les crítiques masculistes, li arriba molt de suport

Llibres

Francesca de Barcelona
Laia Perearnau

Barcelona, 1382. La Francesca és una noia cristiana de quinze anys que ajuda la seva àvia Bonanada a fer de llevadora. L'àvia li ensenya els secrets de l'ofici i la introdueix en el domini de les plantes remeieres, però ella no en té prou, i malgrat que viu en un entorn molt humil, té la ferma determinació de convertir-se en metgessa i cirurgiana. Premi Nèstor Luján.

Teatre

Paradís
Sergio Baos

Quantes vegades hem sentit a dir que Mallorca és un paradís? No hi ha dubte que ho és. Preciosa, captivadora, amb aigües cristal·lines i turqueses, molt fotogèniques. Però no tothom que hi viu pot gaudir dels plaers de la vida vacacional. No tothom que hi viu es pot delectar amb els fruits que els seus arbres florits atorguen.

A la Sala Beckett de Barcelona.

Música

Miqui Puig canta vol. 7
Miqui Puig

"És un àlbum molt Miqui Puig, però també és molt contemporani per les eines que fem servir". Així va descriure el cantant Miqui Puig el seu setè disc en solitari, en una entrevista concedida a l'ACN. Sota el títol *Miqui Puig canta vol. 7* (Primavera La-bels), l'artista aplega nou cançons de "pop de pista de ball" i col·labora amb Ferran Palau i Queralt Lahoz, entre d'altres.

Pelis i sèries

Petite fleur
Santiago Mitre

El José, un ciutadà argentí que recentment s'ha mudat a França amb la parella i la filla, coneix un nou veí. En un impuls, mentre escolta la peça de jazz *Petite fleur*, el mata. L'endemà, però, se'l troba i veu que està més sa que mai. Decideix matar-lo de nou. A partir d'aquí, la rutina del José serà aquesta: cuidar del seu fill, tenir cura de la casa... i matar el veí.

ESTILS DE VIDA

Mòbils, infància i adolescència

Foto: Pexels

i INFÀNCIA

L'edat de començar a fer servir aparells tecnològics cada cop s'avança més. No és estrany veure nens que s'entretenen jugant amb una tauleta mentre els pares sopen, o adolescents que són autèntics experts i estrelles de les xarxes. Tenint en compte això, i sabent que no és fàcil saber gestionar la relació dels fills amb els mòbils, des del Canal Salut de la Generalitat fan recomanacions en funció de l'edat de la canalla.

En la primera franja d'edat que estableixen, de 0 a 3 anys, la directriu és clara: cal evitar que infants tan petits estiguin exposats a cap mena de pantalla. Entre els 4 i els 6 anys, l'exposició ha de ser de menys de mitja hora diària i la introducció en el món digital ha de ser "progressiva i acompanyada". També ho ha de ser dels 7 als 12 anys, una franja en què s'han de fixar uns límits "molt clars" i s'ha de fer que els nens desconnectin de les pantalles abans de sopar i anar a dormir. Finalment, l'etapa més complicada és l'adolescència, quan cal vigilar que l'ús de pantalles no afecti negativament la salut, la convivència o el rendiment acadèmic. Cal respectar la seva intimitat i autonomia, però establir pactes i fomentar la responsabilitat i l'oci sense pantalles.

Les claus

DE 0 A 3 ANYS

La recomanació és clara: cal evitar que infants tan petits estiguin exposats a cap mena de pantalla

DE 4 A 6

L'exposició ha de ser de menys de mitja hora diària i la introducció en el món digital ha de ser progressiva i acompanyada

DE 7 A 12

S'han de fixar límits "molt clars" i s'ha de vigilar que desconnectin de les pantalles abans de sopar i anar a dormir

ADOLESCENTS

Cal respectar la seva intimitat i autonomia, però també fomentar la responsabilitat i l'oci sense pantalles

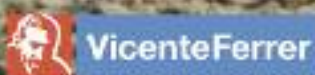
Foto: Pexels

EMERGÈNCIA CLIMÀTICA

AJUDA'NS A PROTEGIR
EL PLANETA

#EmergenciaClima

Necessitem la teva firma!

Més info a:
www.fundacionvicenteferrer.org

Connecta amb la natura

Glaciar Verdiblau

Edificis Llum

Els edificis Llum són un conjunt de 13 cases adossades de disseny amb jardí privat i zona comunitària amb piscina.
Viu connectat amb allò que realment importa.

 Llinars del Vallès
al costat de l'Auditori

900 053 612
www.inmoglaciar.com

Promou

 inmoglaciar.
Construïm confiança